

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 970/2019
01.10.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Радмиле Драгичевић Дичић, Соње Павловић, Радослава Петровића и Биљане Синановић, чланова већа, са саветником Јеленом Петковић Милојковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела насилничко понашање на спортској приредби или јавном скупу из члана 344а став 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Милене Милошевић, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Прокупљу К 24/18 од 20.03.2019. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 435/19 од 04.06.2019. године, у седници већа одржаној дана 01.10.2019. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Прокупљу К 24/18 од 20.03.2019. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 435/19 од 04.06.2019. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Прокупљу К 24/18 од 20.03.2019. године, окривљени АА, оглашен је кривим због извршења кривичног дела насилничко понашање на спортској приредби или јавном скупу из члана 344а став 1. КЗ, за које је осуђен на казну затвора у трајању од седам месеци и на новчану казну у износу од 20.000,00 динара коју је обавезан да плати у року од месец дана и одређено да ако исту не плати у наведеном року суд ће новчану казну заменити казном затвора, тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора.

Наведеном пресудом према окривљеном АА изречена је мера безбедности забране присуствовања на фудбалским утакмицама у којима учествује ФК „ББ“ из ... на којима се као судија појављује оштећени ВВ у трајању од једне године од дана правноснажности пресуде, а која ће се извршити на тај начин што је окривљени дужан да се непосредно пре почетка времена одигравања фудбалских утакмица јави службеном лицу у подручној полицијској управи, односно полицијској станици где се фудбалска утакмица одиграва и борави у њиховим просторијама за време одигравања утакмице.

Истом пресудом оштећени ВВ је упућен на парницу ради остваривања имовинскоправног захтева.

Наведеном пресудом окривљени АА је обавезан да плати суду на име паушала износ од 5.000,00 динара, на име трошкова кривичног поступка износ од 31.220,00 динара и Вишем јавном тужилаштву у Прокупљу на име трошкова кривичног поступка укупан износ од 63.348,00 динара, у року од 15 дана по правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Кж1 435/19 од 04.06.2019. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА и пресуда Вишег суда у Прокупљу К 24/18 од 20.03.2019. године, је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА, адвокат Милена Милошевић, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд побијане пресуде укине и предмет врати првостепеном суду на поновни поступак.

Разматрајући захтев за заштиту законитости, на седници већа одржаној сходно одредбама члана 487. и 488. ЗКП, Врховни касациони суд је нашао да је захтев изјављен од овлашћеног лица, благовремен и дозвољен.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости, у смислу члана 488. став 1. ЗКП, доставио Републичком јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа о којој, у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није обавестио јавног тужиоца и браниоца, јер веће није нашло да би њихово присуство седници било од значаја за доношења одлуке.

На седници већа Врховни касациони суд је размотрио списе предмета, са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Бранилац окривљеног АА у захтеву наводи да се побијане пресуде заснивају на доказу на коме се пресуда не може заснивати – на прочитаном исказу сведока ГГ, из разлога што окривљеном и његовом браниоцу није омогућено да присуствују његовом испитивању и да учествовањем у тој процесној радњи допринесу разјашњењу спорних чињеница.

Из записника са главног претреса који је одржан пред Вишим судом у Прокупљу у предмету К 24/18 дана 20.03.2019. године произилази да је заменик Вишег јавног тужиоца у Прокупљу Драгиша Обрадовић предложио, а као што је већ навео и приликом предлагања доказа, да се прочита изјава сведока ГГ дата пред Вишем јавним тужиоцем у Лесковцу дана 28.05.2018. године јер је неизвесно

када ће се сведок ГГ вратити у Србију, као да се и бранилац окривљеног АА сагласио са изнетим предлогом Вишег јавног тужиоца у Прокупљу.

Одредбом члана 406. став 1. тачка 2) ЗКП прописано је да осим у случајевима посебно пописаним у овом закону, упознавање са садржином записника о исказима сведока, саопштених или већ осуђених саучесника у кривичном делу, као и записника о налазу и мишљењу вештака, може се по одлуци већа обавити сходном применом члана 405. овог закона, ако су странке сагласне да се тако поступи уместо непосредног испитивања сведока или вештака који није присутан, без обзира да ли је био позван или не.

Имајући у виду да су Виши јавни тужилац у Прокупљу и бранилац окривљеног АА адвокат Милена Милошевић на главном претресу дана 20.03.2019. године, били сагласни да се прочита изјава сведока ГГ дата пред Вишим јавним тужиоцем у Лесковцу дана 28.05.2018. године, што је у складу да одредбом члана 406. став 1. тачка 2) ЗКП, наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног АА којима се указује да су правноснажне пресуде донете уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП од стране Врховног касационог суда оцењени су као неосновани.

Врховни касациони суд се није упуштао у оцену навода захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног АА којима се указује да окривљени није био подвргнут радњи препознавања лица, а да је суд утврдио да су оштећени сведоци ДД, ЂЂ и ЕЕ идентификовали окривљеног као лице које је ударило оштећеног, јер се оваквим наводима оспорава чињенично утврђење суда што у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, не представља законом прописан разлог због кога је окривљеном и његовом браниоцу дозвољено подношење овог ванредног правног лека.

Из напред наведених разлога донета је одлука као у изреци на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП.

**Записничар-саветник,
Јелена Петковић Милојковић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић

**Председник већа-судија,
Зоран Таталовић, с.р.**